

Върното врабче. ¹⁾

(Прѣводъ)

Гроздоберъ вече наближи и гроздьето на всеждѣ уздрѣ. Уздрѣлото бѣше то и на лозата, която се нами-ра въ двора на съсѣда ни. Веднѣжъ едно врабче кацнѣ на неѣ и захванѣ съ радостъ да кѣлве гроздьето. Гроздьето бѣше толкова сладко, толкова крѣхко, щото нашето врабче отъ драгостъ подскачаше тукъ-тамъ по лозата и шумолеше изъ листата. Въ това врѣме съдѣда ни го чу и излѣзе да го пропѣди. Но той скоро се повърнѣ. Той влѣзе въ кѣщата си и взе съ се-бе си една стѣлба и една голѣма мрѣжа. Той опрѣ стѣл-бата до стѣната, изкачи се по неѣ и покри съ мрѣжа-та цѣлата лоза.

Врабчето хврѣкнѣ, но когато съсѣда ни си отиде, то пакъ се завърнѣ. То отъ ново кацнѣ на лозата и безъ да гледа на поставената прѣчка, захванѣ да кѣлве гроздьето прѣзъ дупчицитѣ на мрѣжата. Но какво се случи?—Зърната на гроздьето бѣхъ голѣми и не можахъ да преминѣтъ прѣзъ дупкитѣ на мрѣжата. Горкото пти-ченце! Кѣлвеше зърната, а не можеше да си хапне отъ тѣхъ, защото падахъ долу подъ лозата.

II.

Подъ лозата имаше едно малко момиченце. То се при-готвяше да си направи закуска, която състоеше отъ единъ коматъ черъ хлѣбъ, който му бѣхъ дали. Въ сѣщото врѣме едно зърно гроздье паднѣ при колѣното му. До като го взѣме „*тунъ!*“ още едно, още друго и друго. Слѣдъ малко подъ лозата около него бѣше покрито съ

1) Врабчето е малко, но хитро птиченце. Перушината му е сива, човката му е кѣса, но е дебела и ягка. Краката му се кѣси и има по четире прѣста. То живѣе на всеждѣ и се храни съ мухи, бубулички и зърна отъ житнитѣ растения.